

Από τον Ελληνοτουρκικό Πόλεμο του 1897 στον Μακεδονικό Αγώνα

Η ταπεινωτική ήττα στον Ελληνοτουρκικό Πόλεμο του 1897 σκόρπισε απογοήτευση και προβληματισμό, αλλά το ελληνικό κράτος απασχόλησαν τα ζητήματα της Κρήτης και της Μακεδονίας.

ΚΡΗΤΗ

1905

Στο χωριό Θέρισος ξεσπά ένοπλη εξέγερση. Επικεφαλής είναι ο Ελευθέριος Βενιζέλος. Κύριο αίτημα είναι η ένωση με την Ελλάδα. Μετά από διαπραγμάτευσης η εξέγερση τερματίζεται.

1908

Η Κρήτη επαναστατεί και κηρύσσει την ένωση με την Ελλάδα. Η Ελληνική Κυβέρνηση, επειδή φοβόταν αντίποινα των Τούρκων, δεν αποδέχτηκε επίσημα την ένωση με την Κρήτη.

Μακεδονικός Αγώνας (1904—1908)

Διαμάχη μεταξύ Ελλάδας και Βουλγαρίας για το ποια χώρα θα επικρατήσει στην Μακεδονία.

Έλληνες και Βούλγαροι διεκδικούσαν την περιοχή. Το Συνέδριο του Βερολίνου είχε δώσει τη Μακεδονία υπό τουρκική κυριαρχία. Οι Βούλγαροι στέλνουν αντάρτες (κομιτατζήδες), για να πιέσουν τους κατοίκους ώστε να δηλώσουν ότι ανήκαν στη βουλγαρική εκκλησία (Εξαρχία). Η δραστηριότητα της Βουλγαρίας οδηγεί την Ελλάδα σε πιο ενεργή ανάμιξη στην Μακεδονία. Αξιωματικοί του ελληνικού στρατού (Παύλος Μελάς, Κων/νος Μαζαράκης, Τέλλος Αγαπηνός) και οπλαρχηγοί της περιοχής (Γεώργιος Τσόντος, Παναγιώτης Παπατζαντεάς) σχηματίζουν αντάρτικες ομάδες.

Θάνατος Παύλου Μελά (1904) σε μάχη με τους Τούρκους στο χωριό Σιάτιστα Καστοριάς. Η Ελληνική Κυβέρνηση αποφασίζει να διεκδικήσει τη Μακεδονία πιο δυναμικά. Το 1908 ο Μακεδονικός Αγώνας διακόπηκε:

- Εμφανίστηκαν οι Νεότουρκοι (φανατικοί Τούρκοι που ήταν κατά του Σουλτάνου και δεν ήθελαν την ανάμιξη των Μεγάλων Δυνάμεων στα εσωτερικά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας).
- Οι Έλληνες και οι Βούλγαροι κατέθεσαν τα όπλα επειδή οι Νεότουρκοι τους διαβεβαίωσαν ότι θα τους παραχωρήσουν δικαιώματα.